

Josep Viñas, autor de la novel·la “La sivella”

“Crec que la naturalesa humana és violenta per ella mateixa”

Josep Viñas és professor d'Economia Financera i Comptabilitat a la Universitat de Girona. Va ser regidor de Cultura de l'ajuntament de Salt i va promoure els premis Setè Cel. Nascut a Salt és un enamorat de Sant Feliu de Guíxols, on passa bones temporades. Ara ha publicat la seva segona novel·la, La sivella, que al març presentarà a la Biblioteca guixolenc.

Vostè és professor a la Universitat de Girona sobre temes financers i econòmics. D'on li ve la seva afició a la literatura?

Des de sempre m'ha agradat llegir i escriure. Quan era adolescent escrivia textos però sense tenir una forma concreta ni un relat amb continuïtat. Més endavant havia escrit alguns textos que podien ser una novel·la, però mai van acabar de quallar. Cap a l'any 2009 vaig començar a escriure una història on hi havia un plantejament, un nus i un desenllaç i a partir d'aquí va sortir la primera novel·la ... i fins ara.

En el seu segon llibre, La sivella, parla de violència desenvolupada de diferents maneres. L'ésser humà és violent per naturalesa?

Crec que la naturalesa humana és violenta per ella mateixa; ja ho deia Hobbes: “l'home és un llop per a l'home”. Crec que l'educació i la cultura haurien de frenar aquests instints violents.

També parla de les segones oportunitats a la vida. Els seus protagonistes, bàsicament 6, tres dones i tres homes, saben aprofitar aquestes segones oportunitats?

Cada personatge les aprofita o desaprofita de manera diferent. Alguns entenen que és la seva última oportunitat, altres tenen massa por com per pujar al tren i d'altres s'encaparren en un camí que els portarà a la desesperació.

Vostè és de Salt però està vinculat a Sant Feliu de Guíxols, per què?

Els paisatges de Sant Feliu sempre m'han agradat, i la meua parella, al principi de sortir junts me'ls va fer estimar. Més tard ens vam comprar un apartament a St. Feliu i des de fa deu o onze anys hi passem temporades a l'estiu.

Estem parlant del seu segon llibre, això vol dir que la seva cursa literària tindrà una continuïtat?

Espero que sí. Al cap ja tinc dues o tres idees que, alguna d'elles, va agafant forma, i espero que d'una manera o altra siguin el fruit d'una tercera novel·la.

Quins són els seus autors preferits i per què?

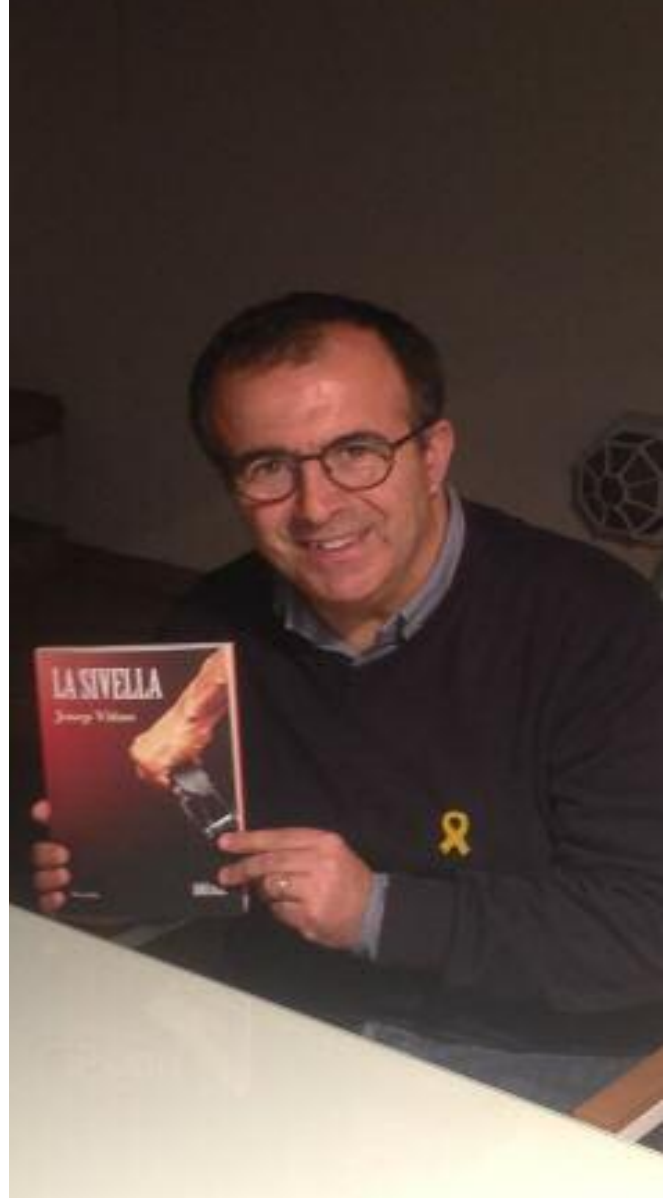
De la literatura catalana m'agraden Quim Monzó i Pere Calders, per l'acidesa dels seus contes, també m'agrada molt Eduardo Mendoza per com crea els seus personatges i, finalment, Albert Camus per com analitza la condició humana.

Si no escrivís, què faria en el seu temps lliure?

Intento fer altres coses, a més d'escriure, en el meu temps lliure, però segur que faria més esport, llegiria més i aniria més al cinema.

El seu llibre es basa en alguna història real que vostè conegui o hagi viscut?

No, no hi ha cap personatge que sigui autobiogràfic, encara que sempre et fixes en coses que has viscut a l'hora d'escriure. Hi ha algun personatge que és una barreja de característiques de gent que he conegut o amb qui he compartit moments, però res més que això.

Josep Viñas

Considera que els quaranta anys és una edat crítica per a molta gent?

Més que una edat crítica, és una edat on ja es porta molt bagatge al darrere i és difícil fer canvis bruscos de direcció. Per això, en aquesta edat, quan arriben segones oportunitats pots pensar que serà la segona ... i potser l'última.

Júlia Sousa